

**D. DIONYSII // A RICKEL CARTHVSIANI, // de perfecto
mundi contemptu, // ut pius ita utilissimus heptalo- // gus**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, Nov. 1530

De mundi contemptu, exemplo Christi.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55472)

nem intraueris, nunquid ob hoc mundus deficiet? Nunquid propter te derelinquetur terra, aut transferentur rupes de loco suo? Sapientissimi ergo consiliarius, qui est magni consilij angelus, acquiesce consilijs, vt te ipsum ab infinitis periculis excutere possis. Viamq; compendiosiore, tutiorem, tranquilliore, ac magis meritoriam ambulare, donec gaudium domini dei tui merearis intrare.

De mundi contemptu, exemplo

Christi.

Artic. decimusquintus.

Locutus est Iesus, Ego sum lux mundi. Qui sequitur me, non ambulat in tenebris: sed habebit lumen vitæ. *Ioh. 8.*
 Quemadmodum Leo papa scitissime me asserit, Tota victoria saluatoris quæ & diabolum superauit & mundum, humilitate est concepta, humilitate confecta. Christus insuper, sicut ait Bernardus, in omnibus id elegit, quod carni molestius est, & quod humilitatē magis prætendit. *Bernard.*
 Nam & pauperem matrē elegit, de qua medio hyemis, medio noctis, alieno in loco, vili in stabulo, voluit nasci. Natus quoq; inuolutus est pannis, & in præsepio inclinatus. Insuper cum esset diues, & superditissimus ceu verus, summus, omnipotens deus: propter nos factus est pauper, & a deo pauper, vt dicat: Volucres cæli nidos habēt, & vulpes foveas, filius autem hominis non habet vbi caput suum reclinet. *Mat. 8.*
 Quantas vero a Iudæis passus est persecutiones, euangelistæ testantur. Iam siquidem dixerunt ei: dæmonium habet & insanit, homo vorax, potator vini, amicus publicanorū, in principe dæmoniorum eijcit dæmones. Non est hic homo a deo, &

D O N Y, C A R T H V S I.

Ioha. 9.
& 8. nos scimus, quia hic homo peccator est. Nūquid
interficiet semetipsum? Iam volebant eum præ-
cipitare, iam lapidare, tandem turpissima eum
morte peremerunt. Sed quid in omnibus his agit,
innocens dei agnus, filius patris æterni? Pacien-
tiam habuit: reddidit bona pro malis, verbū salu-
tis loquebatur ingratis, pro crucifixoribus exora-
uit, tanq̄ ouis ad occisionem ductus est & tanq̄
Esa. 53. agnus coram tondente obmutuit. Coram Pila-
Mar. 15. to insuper & Herode falsissime accusatus, nihil
respondit. Factus est deo patri obediens vsq̄ ad
mortem. Seipsum dedit pro nobis oblationem et
hostiam. Vulneratus est propter peccata nostra
eatenus q̄ in cruce distentus, diris clavis cōfixus,
vt dinumerarentur omnia eius ossa. Sic q̄ oportet
Christum pati, & intrare gloriā suam. Quid
ergo nobis incumbit si veri christiani, & de nu-
mero saluandorum esse optamus: nisi vt Christo
paupertatem vtcunq̄, eiusq̄ humilitatem, paci-
entiam, charitatem sectemur: proprium corpus
per opera poenitentię castigemus: carnem nostrā
cum vitijs & concupiscentijs crucifigamus: ar-
ctam viam cum sollicitudine & timore incedere
festinemus: non vincamur a malo, sed malum in
bono vincamus: nulli malum pro malo red-
damus: non in delictijs miserabilem carnem no-
stram alamus: nulli leuitati, vanitati, aut iocū
locum præstemus? Quod qui egerit, mundum fe-
liciter spernit: seipsum laudabiliter vincit, discit
q̄ a Christo q̄ mitis est & humilis corde. Præci-
bus quippe oportet, vt tota cōuersatio nra in ve-
ra humilitate fundat̄. Propt̄ q̄d Leo papa sapi-
tissime loq̄t̄, Tota ingens chr̄ianæ sapiētiae disci-
plina nō in sapiētia vbi, nō in astutia disputādi
neq̄ in

in appetitu laudis & gloriae: sed in vera & voluntaria humilitate consistit, quam dominus Iesus ab utero matris usque ad supplicium crucis pro omni fortitudine & elegit & docuit. Ex his constare opinor quam vere sit quod ait Cyprianus, **Tota vita hominis christiani, si secundum euangelium uiuat, crux est atque martyrium.** Et itidem veraciter dicit Chrysostr. **Christianus nemo recte dicitur, nisi qui Christo moribus conformatur.** Ita quod mi dilecte si Iesum Christum saluatorem nostrum esse cognoscimus ac dominum: erubescamus ei non conformari. Verecundemur delicate, molliter, atque carnaliter viuere: humanis fauore & laude gaudere, propria commoda quaerere, vano superbo corde incedere. Vita nostra media est inter vitam angelorum & pecorum. Si secundum carnem viuimus: bestiis comparamur. Si secundum spiritum: angelis sociamur. Quod si spiritualibus vitis subiacemus, elationi, ambitioni, vanae gloriae, vanitati nephariae: non iam brutis, sed daemonibus copulamur. Praesertim cum spiritualia vitia, loquendo in genere, carnalibus sint vitis grauiora. Vis scire quae vere christianus dicatur? Aug. audi dicentem: **Ille vere christianus est, qui omnibus facit misericordiam, qui nulla mouetur iniuria, qui alienum dolorem sentiat ut proprium, cuius mensam nullus pauper ignorat, qui coram hominibus inglorius habetur, ut coram deo & angelis glorietur, qui terrena contemnit, ut possit habere caelestia, qui miseris succurrit & condolet, alienisque fletibus ad fletum mouetur.** Itaque emundemus nos ab omni iniquitate carnis & spiritus: & Christum regem nostrum & vitam timorata ac fructuosam viriliter imitemur.

Cyprian.

Chrysostr.

Augustin.

DIONYSII CARTHV.

Omnem iram, indignationem, animositatem, carnalitem penitus detestantes, quatenus conuersi efficiamur vt paruuli.

De his, quæ nos ad mundi contemptum inducere debent, ex parte nostri. Et primo, q̄ consideratio periculorum nostrorum ad hoc inducit.

Articulus decimus sextus.

Luc. 21.

Igilate itaq̄ omnino tempore, orâtes vt digni habeamini fugere omnia q̄ ventura sunt mala, & stare ante filium hominis. Iam dictum est de his, quæ ad mundi contemptum indu-

Gala. 1.

cunt ex parte dei. Restat nunc loqui de his, quæ ex parte nostri ad hoc ipsum inducere debent. Cum ergo in medio laqueorum positi sumus, & hostibus vndiq̄ circumuallati, atq̄ domestico hoste, videlicet propria carne contra spiritum concupiscente circumdati. Imo, secundum Apostolum, non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed aduersus aëreas potestates, seu demones. Non q̄ nō sit nobis aliqua colluctatio aduersus carnem & sanguinem, sed quod maior ac principalior colluctatio nostra est contra demonum tentamenta, qui sunt infatigabiles callidissimi, & crudelissimi æmuli nostri, aiarum nrarum ruïnâ & condēnationem audivissime cupientes. Hinc constat, q̄ diris atq̄ innumeris circumuallamur piculis. Quid ergo cōsultius, q̄ tutius siue salubrius: nisi locū refugij q̄rere, urbē munitam intrare, locū tranquillū expetere, in q̄ inueniāt tot adiutores, q̄t cohabitatores, oēs spūalibus armis armati, et ad bella cōtra peccata prōptissimi? Quis vero est locus iste, & ciuitas hæc: nisi